

# РЕШЕНИЕ

№ 2633

гр. София, 15.05.2012 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 04.05.2012 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ:** Доброслав Руков  
Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Емилия Русинова, като разгледа дело номер **541** по описа за **2012** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Н. К. Н. от [населено място] срещу Решение от 02.11.2011г. по НАХД №12285/2010г. по описа на СРС, НО, 4 състав, с което е прекратено частично производството за наложена глоба в размер на 50 лева на основание чл.183, ал.4, т.3 от ЗДвП и е потвърдено в останалата част Наказателно постановление № АН 3982/05.11.2009г., издадено от Началник АНД, отдел „ПП” при СДВР, в която на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП е наложено наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца и глоба в размер на 150 лева.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност на обжалваното решение, като постановено при съществени нарушения на материалния закон и съдопроизводствените правила – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Касаторът твърди, че не е извършил административните нарушения, за които са му наложени наказания. Съдът неправилно е приел, че жалбата е недопустима в частта относно наказанието глоба в размер на 50 лева и е прекратил производството в тази му част. НП е АУАН са издадени от некомпетентни органи и съдът е трябвало служебно да прогласи тяхната нищожност. В АУАН се твърди, че нарушителят не се е подчинил на подаден звуков и светлинен сигнал, а с НП се налага наказание за това, че не се е подчинил на подаден сигнал със стоп-палка, нарушението описано в НП не е извършвано, за него няма събрани доказателства. Съдът се е позовал единствено на показанията на свидетеля –

актосъставител, съжденията му са общи, неконкретни, поради което липсват мотиви. Наложени са две наказания за едно и също нарушение. За обстоятелството, че нарушителят е шофирал след употреба на алкохол е проведено наказателно производство, което е приключило, като наложеното наказание е изцяло изтърпяно.

В съдебното заседание касаторът, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата.

Ответникът не изпраща представител.

СГП изразява становище за основателност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Първоинстанционният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата страна на спора. Приел е, че на 26.09.09 г. около 03.00 ч. Н. К. Н. управлявал лек автомобил „А. А 5" с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], като излязъл с автомобила, със изгасени фарове, от централната алея на парк „О." на [улица], след което започнал да се движи по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. Той бил забелязан от св. С. и от Б. Н., полицейски служители на СДВР, които патрулирали в района със служебен полицейски автомобил, движейки се в посока, обратна на жалбоподателя. Полицейските служители направили със служебния автомобил обратен завой, приближили се плътно зад автомобила на жалбоподателя и подали звуков и светлинен сигнал на жалбоподателя да спре. Жалбоподателят не се подчинил, а вместо това увеличил скоростта, с намерение да осуети извършването на полицейската проверка. Служителите на полицията започнали да преследват жалбоподателя със служебния автомобил, при което жалбоподателят преминал през две кръстовища при червен сигнал на светофарната уредба и се оттеглил в посока към[жк]. Тъй като служителите на полицията не успели да настигнат автомобила на жалбоподателя, те докладвали по радиостанцията за неподчинението, като посочили регистрационния номер и марката на автомобила. Впоследствие, управляваният от жалбоподателя автомобил бил спрял от друг полицейски екип на [улица]и [улица]. Жалбоподателят бил изпробван за употреба на алкохол с техническо средство „А. 931 №0145349, при което бил отчетен положителен резултат 2.23 на хиляда. Бил съставен АУАН, въз основа на който издадено Наказателно постановление, с което на Н., на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДП е наложено лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца и глоба в размер на 150 лв. заради отказа да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението и на основание чл.183, ал.4, т.3 от ЗДП е наложена глоба в размер на 50 лв. за преминаването на червен светофар.

От правна страна съдът е приел, че жалбата е процесуално недопустима в частта, в която се обжалва наложената на жалбоподателя на основание чл.183, ал.4, т.3 от ЗДП глоба в размер на 50 лв., тъй като, съгласно разпоредбата на чл.189, ал.13 /предишна ал.5/ от ЗДП, не подлежат на обжалване наказателни постановления, с които е наложена глоба до 50 лв. включително и е прекратил производството в тази част. Приел е, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които представляват основание за отмяна на обжалваното НП в останалата част. В АУАН и в НП са цитирани конкретните нарушени разпоредби и нормативните актове, в които те се съдържат, описана е ясно и

точно фактическата обстановка на нарушението. Административното нарушение се отличава с много висока тежест, тъй като е извършено в пияно състояние, с изключително висока концентрация на алкохол в кръвта на жалбоподателя - 2.23 на хиляда/ и жалбоподателят е направил опит да избяга от мястото на нарушението, с цел да осуети извършването на полицейска проверка, което е наложило преследване със служебен полицейски автомобил, в хода на което жалбоподателят е извършил и други административни нарушения - преминаване през две кръстовища при червен сигнал на светофарната уредба.

Съгласно чл.218, ал.1 и ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

Обжалваното решение е валидно и допустимо. Правилно е постановено, при спазване на процесуалните правила и материалния закон относно глобата на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДП.

Относно глобата, наложена на основание чл.183, ал.4, т.3 от ЗДвП следва да бъде отменено и върнато за разглеждане от първоинстанционния съд.

С Решение №1 от 01.03.2012г. по конституционно дело №10/2011г. Конституционният съд на Р. Б. е обявил за противоконституционен чл.189, ал.13 от ЗДвП. Решението е обнародвано в ДВ, брой 20 от 09.03.2012г. и на основание чл.151, ал.2 от Конституцията на РБ е влязло в сила три дни след обнародването му. Предвид това, жалбата срещу НП в частта, в която е наложена глоба в размер на 50 лева за нарушение по чл.183, ал.4, т.3 от ЗДвП следва да бъде разгледана, като за целта, решението на СРС следва да бъде отменено в тази част, а делото върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Настоящата касационна инстанция споделя изцяло направените от първоинстанционния съд правни изводи, относно нарушението по чл.175, ал.1, т.4 от ЗДП. АУАН и НП са издадени при спазване на административнопроизводствените правила и материалния закон. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, оправомощен със Заповед Рег. № I-з -993/04.06.2009г. на Министъра на МВР. Според същата заповед, АУАН се съставят от служителите, категория „В”, „Г”, „Д” и „Е” от звената „Охранителна полиция” в СДВР на обслужваната от тях територия, след проведено обучение и проверка на знанията им по ЗДвП, като същите се определят ежегодно в поименна заповед на директора на СДВР. Със Заповед рег. № з-11967/20.07.2009г. Директорът на СДВР е определил държавните служители от 05 РУ – СДВР, успешно положили изпит, които да извършват контрол и административнонаказателна дейност по ЗДвП, сред които и С. Н. С. – актосъставител на почесния АУАН. Следователно актосъставителят е разполагал с материална и времева компетентност за съставяне на АУАН към 26.09.2009г., на основание Заповед рег. № з-11967/20.07.2009г. на Директора на СДВР, издадена в изпълнение на Заповед Рег. № I-з -993/04.06.2009г. на Министъра на МВР. Направените от касатора възражения за некомпетентност на актосъставителя са изцяло неоснователни. При наличните доказателства въпросът за компетентността е изяснен и не са били необходими допълнителни такива, касаещи проведеното обучение и положения от актосъставителя изпит.

Действително в АУАН се твърди, че нарушителят не се е подчинил на подаден светлинен и звуков сигнал, разбираем за водача и е продължил движението си, а в НП е

описано, че при ясно подаден сигнал със стоп-палка обр. МВР не се подчинява и продължава движението си. Тази разлика в описанието на фактическите обстоятелства по случая настоящата инстанция намира за незначителна, тъй като не е довела до нарушаване правото на защита на нарушителя. Същият е могъл да разбере в извършването на какво нарушение е обвинен и е подал адекватна жалба срещу НП. В АУАН и НП правилно са изписани нарушените правни норми – чл.103 от ЗДвП изисква от водача да спре при подаден сигнал за спиране от контролните органи, а подаването на такъв сигнал безспорно е установено от събраните доказателства. Фактическият състав на нарушението е описан достатъчно изчерпателно в АУАН и НП, тъй като текстът на нарушената разпоредба не посочва изрично как да бъде подаден сигналът за спиране. Според чл.170, ал.3 от ЗДвП при спиране на пътно превозно средство за проверка или за оказване на съдействие служителят от органите за контрол подава своевременно ясен сигнал със стоп-палка. През нощта сигналът за спиране може да бъде подаден и с описваща полукръг червена светлина. Униформен полицаи може да спира пътните превозни средства и чрез подаване на сигнал само с ръка. Сигнал за спиране може да бъде подаден и от движещ се полицейски автомобил или мотоциклет. Следователно достатъчно е подаденият сигналът да е бил ясен и разбираем от водача, което в случая не се оспорва.

Констатацията на касатора, че се наложени две наказания за едно и също е невярна. С НП не е наложено наказание за управление на МПС след употреба на алкохол, а за другите две констатирани в акта нарушения, поради което възраженията в този смисъл са неоснователни. Употребата на алкохол в мотивите си съдът е преценил само като отегчаващо вината обстоятелство, което повишава степента на обществена опасност на другите нарушения.

По така изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, предл. 1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, Х. КС

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 02.11.2011г. по НАХД №12285/2010г. по описа на СРС, НО, 4 състав, в частта, в която е прекратено частично производството за наложена глоба в размер на 50 лева на основание чл.183, ал.4, т.3 от ЗДвП.

ВРЪЩА делото на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия по тази част от жалбата.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 02.11.2011г. по НАХД №12285/2010г. по описа на СРС, НО, 4 състав, в частта, в която е потвърдено Наказателно постановление № АН 3982/05.11.2009г., издадено от Началник АНД, отдел „ПП” при СДВР, в която на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП е наложено наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца и глоба в размер на 150 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.